

JE ZLE! USA daly ukronacistům svolení k použití US zbraní a raket proti ruskému Krymu a Kerčskému mostu!!! Americký politolog Mearsheimer se připojil ke Kissingerovi a varuje před hrozbou eskalace zástupné války na Ukrajině a následné katastrofy. S porážkou Ukrajiny se zvyšuje pravděpodobnost nasazení amerických vojsk!

- CZ24 News | 20. srpna 2022

USA/UKRAJINA/RUSKO: Když Američané v roce 2014 dokončili státní převrat na Ukrajině a sesadili Viktora Janukovyče pomocí soldatesky vrahů a hrdlořezů z Právého sektoru, všechno se zdálo konceptuálně růžové, všechno šlo podle plánu na obkličování Ruska. Jenže nikdo tehdy nepočítal s mentalitou ruského lidu. Rusové na Ukrajině proti puči a svržení demokraticky zvoleného prezidenta povstali a v souladu s Chartou OSN zahájili proces vlastního sebeurčení a odtržení od Ukrajiny.

Rusové si odhlasovali v plebiscitu odtržení od Ukrajiny na Krymu a posléze i v Doněcké a Luhanské lidové republice. S něčím takovým neokonzervativci v USA nepočítali. To nebylo v plánu. **Naopak, byl to moment a okamžik, který začal celý plán na obkličování Ruska hatit, protože se ukázalo, že Ukrajina je pro Rusko nepřekročitelný a nervový bod, přes který vlak nejede a nepojede.** V roce 2019 se Američané skrze odbojové skupiny financované a řízené z Polska pokusili svrhnout nově zvoleného prezidenta Alexandra Lukašenka v Bělorusku.

Pokus o Majdan v Bělorusku v roce 2020

Byl to ten samý pokus o ten samý Majdan jako v roce 2014 v Kyjevě. Bělorusko je stejnou nástupní platformou a nervovým bodem Ruska jako Ukrajina. Lukašenko ale není hlupák a bylo mu jasné, že Západ, kterému do té doby lezl do zadku, mu právě v ulicích na konci léta 2019 uspořádal Majdan s cílem jeho sesazení a zřejmě i odkráglování. **Lukašenko nechtěl udělat chybu jako Viktor Janukovyč na Ukrajině v roce 2014 a na nic nečekal a požádal Kreml o vojenskou pomoc a silovou intervenci s cílem potlačení povstání řízeného z Polska.**

Zásah ruských útvarů FSB, OMON a Specnaz byl bleskurychlý a ruské jednotky pozatýkaly v celém Bělorusku více než 5 000 osob napojených na polskou tajnou službu, na české a německé tajné služby, které se podílely na pokusu o státní převrat a české velvyslanectví v Minsku dokonce posílalo povstalcům peníze a materiální pomoc, o čemž informovala i česká média. Povstání se podařilo potlačit po zhruba 10 měsících, ale Kreml pochopil, že Západ si připravuje nástupní platformu pro invazi do Ruska. Obsazení Ukrajiny a pokus o obsazení i Běloruska byl toho potvrzením.

Američané se dostali do pasti na Ukrajině a nemohou si dovolit porážku Ukrajiny

Na Ukrajině mezitím vypukla občanská válka a v celkem 2 válečných trestných operacích v letech 2014 a 2015 se pokoušel Petro Porošenko, prezident kyjevské junty, dobýt za pomoci armády území Donbasu zpátky pod kontrolu Kyjeva. Částečně se mu to podařilo a fronta se nakonec zastavila na zhruba zbytku jedné třetiny území Doněcké a Luhanské oblasti, kde se opolčenci pod velením Igora Strelkova zakopali tak důkladně, že se je už nepodařilo ukrajinské armádě vytlačit.

Strelkov zachránil stovky tisíc obyvatel Doněcku před ukrajinskou genocidou, kterou nařídil Petro Porošenko se slovy, že na Donbasu nesmí zůstat naživu ani jeden jediný Rus. **Ukrajinská armáda**

provedla tedy to samé a na linii doteku za 8 let vybudovala největší zákopové systémy od I. sv. války. Podle ruských médií vykopala ukrajinská armáda za tu dobu v úhrnu přes 10 tisíc kilometrů zákopů a tunelů v Doněcké a Luhanské oblasti v několika liniích za sebou, kterých je v prostoru Bachmut – Slavjansk – Kramatorsk největší počet, místy až 20 zákopových linií za sebou.

Igor Strelkov, vůdce doněckých opolčenců v roce 2014 a velký kritik Kremlu pro neochotu vyřešit ukrajinskou otázku v roce 2014 snadno a rychle

Tato situace tedy pro USA znamenala velkou komplikaci. Zemi, která se brodí v občanské válce, nikdo do NATO nevezme a Američané tak hledali cestu, jak to změnit. A tou cestou měla být vyprovokovaná ruská agrese. V polovině roku 2021 začal Pentagon na Ukrajinu nasunovat zbraně a začal chystat ukrajinskou armádu k útoku na Donbas a proti Krymu. Ruská rozvědka ihned varovala Kreml a ten začal apelovat koncem roku na Západ, aby s Ruskem podepsal bezpečnostní garance o tom, že Ukrajina zůstane neutrální a nevstoupí do NATO.

V prosinci ale USA i NATO oba ruské návrhy, které jsme na Aeronetu publikovali [\[1\]](#), odmítly. A když počátkem února tohoto roku Zelenský na mezinárodní bezpečnostní konferenci v Mnichově prohlásil, že Ukrajina vzhledem k ruské agresi má právo pořídit si znovu jaderné zbraně, tak v tom okamžiku padlo v Moskvě rozhodnutí k vojenskému zásahu na Ukrajině. Takové hrozby už byly příliš.

Varování Kissingera následuje varování profesora politologie

Henry Kissinger před zhruba 2 měsíci začal varovat USA a americkou státní moc před pastí, do které se svojí politikou na Ukrajině řítí. Sankce proti Rusku a proti Číně vhná obě dvě pro USA nepřátelské země do náručí jedna druhé a společně utváří koalici a alianci proti USA. Kissinger jako starý diplomatický veterán ví, že USA nemohou bojovat proti Rusku a Číně dohromady. Jejich moc společně je vyšší než moc USA, a to nejen vojenská, ale především surovinová (Rusko) a průmyslová

(Čína).

Henry Kissinger s Vladimírem Putinem

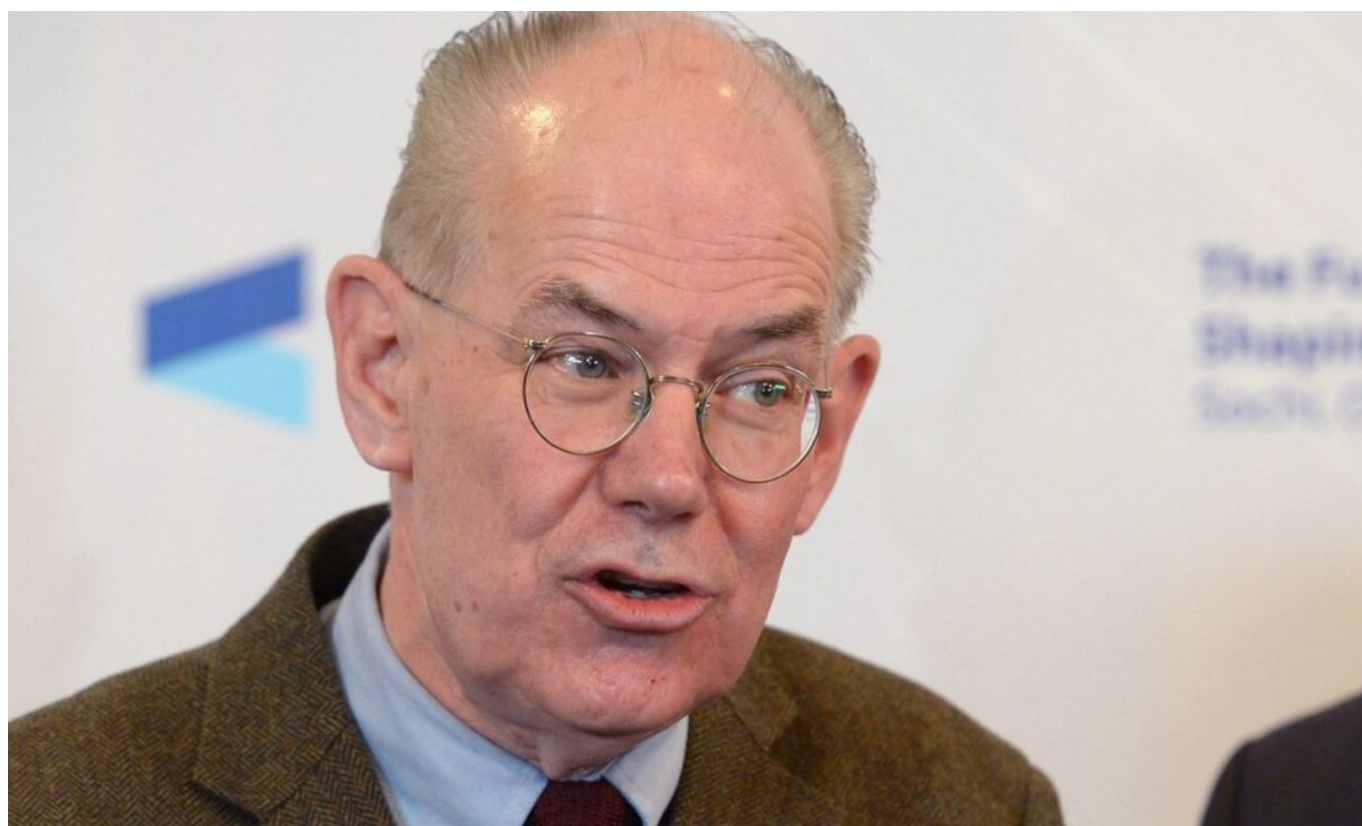
Kissinger několikrát prohlásil, že žádná země na světě nedokáže vyhrát válku, pokud nemá dostatek surovin a dostatek průmyslových zdrojů. Oddělené Rusko od oddělené Číny tyto dvě věci nemají, ale společně jimi disponují. Kissinger varuje, že USA si konceptuálně nemohou dovolit mít špatné vztahy s oběma zeměmi. Mohou mít špatné vztahy s jednou z nich, ale ne s oběma. V tomto nelze s Kissingerem jinak než souhlasit. Jenže Kissinger nedopověděl příběh, co se stane, jestli USA v této politice Anti-Ruska a Anti-Číny budou nadále pokračovat. Dopověděl to ale politolog z USA.

John Mearsheimer, profesor politologie a mezinárodních vztahů na Chicagské univerzitě, se k průběhu ruské války na Ukrajině vyjádřil pesimisticky a zároveň varoval před nebezpečím eskalace

bojů. Uvedl, že západní politici zřejmě dospěli ke konsensu, že konflikt na Ukrajině dospěje do dlouhodobé patové situace a že “slabé” Rusko nakonec přijme mírovou dohodu, která se bude líbit Spojeným státům a jejich spojencům v NATO.), stejně jako pro Ukrajinu. Mearsheimer s tím však nesouhlasí, označuje Washington a jeho spojence za “příliš arogantní” a zpochybňuje schopnost bojujících stran zvládnout riziko “katastrofické” eskalace, které se podle něj lze vyhnout.

Americká politika ztratila flexibilitu a schopnost přijímat rozhodnutí se strategickou vizí do budoucna

A ve svém článku – v americkém časopise Foreign Affairs [2] – varoval, že důsledky eskalace by mohly zahrnovat velkou válku v Evropě a možná i jaderné zničení, “existuje dobrý důvod k obavám”. Uvedl, že Spojené státy spojily svou pověst s výsledkem konfliktu na Ukrajině, a dodal, že americký prezident Joe Biden označil tamní boje za “genocidu” a obvinil ruského prezidenta Vladimira Putina, že je “válečným zločincem”, který by za to měl být souzen. Profesor politologie vysvětlil, že Bidenovy výroky ztěžují představu, že Washington změní svůj postoj. Pokud Rusko na Ukrajině zvítězí, bude to pro postavení Spojených států ve světě těžká rána, říká.

John Mearsheimer

Mearsheimer poukázal na důvody, proč všechny strany konfliktu lpí na svých pozicích. Rusko vnímá možnost vstupu Ukrajiny do NATO jako “přímou hrozbu” pro svou národní bezpečnost, zatímco Spojené státy usilují o “oslabení Ruska do té míry, aby nemohlo dělat to, co dělalo, když napadlo Ukrajinu”, jak uvedl ve svém dřívějším prohlášení americký ministr obrany Lloyd Austin.

Co se týče Ukrajiny – a to stále mluvíme o Mearsheimerovi, má stejné cíle jako Bidenova administrativa, a to, že Ukrajinci hodlají získat zpět území, o které přišli a kterého se zmocnilo Rusko, včetně Krymu. **Dále uvedl, že Kyjev, Washington i Moskva jsou pevně odhodláni dosáhnout vítězství na úkor svého protivníka, což ponechává jen malý prostor pro kompromis.** Dodal, že Ukrajina se snaží uzavřít své vztahy se Západem v době, kdy se nepřátelství, které v posledních osmi letech podněcuje konflikt v oblasti Donbasu mezi proruskými separatisty a

ukrajinskou vládou, stalo intenzivnějším než kdy jindy.

3 scénáře eskalace konfliktu na Ukrajině

Americký akademik ve svém článku poukázal na to, že střet zájmů mezi stranami konfliktu je důvodem, proč se pozorovatelé domnívají, že v nejbližší době nedojde k vyjednanému urovnání, ale podceňují možnost “katastrofické” eskalace v důsledku dlouhodobé války na Ukrajině. Zdůraznil, že existují 3 základní způsoby, které jsou vlastní průběhu války:

- Jedna, nebo obě strany hodlají dosáhnout vítězství
- Jedna či obě strany uchýlí k eskalaci, aby se vyhnuly porážce
- Boje zintenzivnily nikoli záměrně, ale neúmyslně

Podle jeho názoru však kterýkoli z těchto způsobů má potenciál zapojit Spojené státy do boje nebo dotlačit Rusko k použití jaderných zbraní, a možná i obojí. Americká armáda se může do bojů zapojit několika způsoby, včetně předpokladu, že válka bude pokračovat rok nebo déle, aniž by se na obzoru rýsovalo nějaké diplomatické řešení, přičemž situace postrádá jakoukoli cestu, která by umožnila Ukrajině zvítězit, zatímco Washington se snaží – současně – válku ukončit.

Protože se musí soustředit na zadržování Číny, nebo protože ekonomické náklady na podporu Ukrajiny způsobují politické problémy doma i v Evropě. **Za takových okolností by měli američtí politici důvod uvažovat o riskantnějších krocích - například o zavedení bezletové zóny nad Ukrajinou nebo o nasazení malých jednotek amerických pozemních sil**, aby pomohli Ukrajině porazit Rusko. Mearsheimer si případné zapojení USA do války představoval tak, že nejpravděpodobnější scénář by nastal, pokud by se ukrajinská armáda začala hroutit a ukázalo by se, že Rusko dosáhne významného vítězství.

Eskalace je otázkou náhody nebo nehody

Pokud k tomu dojde, očekávaným scénářem je, že Spojené státy zvrátí průběh války přímým zapojením do bojů, protože nemohou Ukrajině dovolit, aby prohrála nebo kapitulovala. Nejde totiž o Ukrajinu, jde o USA. Co se týče posledního scénáře, americký zásah s sebou nese nechtěnou eskalaci, neboť **Washington je do války vtažen neočekávanou událostí, která se rychle vystupňuje, možná v důsledku náhodné srážky amerických a ruských bojových letadel**. K zásahu by mohlo dojít, pokud Litva zablokuje průjezd sankcionovaného zboží, které prochází přes její území na cestě z Ruska do Kaliningradu, ruské enklávy, která nemá pozemní hranice se zbytkem země.

Přechod mezi Polskem a Kaliningradskou oblastí

Rusko může podle článku ve Foreign Affairs zničit budovu v Kyjevě nebo výcvikové středisko někde na Ukrajině a neúmyslně zabít velké množství Američanů, například humanitárních pracovníků, zpravodajských agentů nebo vojenských poradců. V takovém případě bude prezident Biden nucen provést odvetný úder na ruské cíle, což vyvolá reakci druhé strany, protože politicky to bude požadovat americká veřejnost. V neposlední řadě existuje možnost, že boje na jihu Ukrajiny mohou poškodit Záporožskou jadernou elektrárnu, největší svého druhu v Evropě, a potenciálně hrozí, že se její radiace rozšíří do celého regionu.

Dvě velmoci spojily svůj osud a budoucnost s Ukrajinou

Situace na Ukrajině je nebezpečná v tom, že dvě jaderné velmoci spojily s výsledkem války vlastní osud a budoucnost. Rusko nemůže dovolit svoji porážku, protože další na řadě by byla porážka samotného Ruska a pád současného ruského politického režimu budovaného od konce roku 1999. **Rusko do vítězství vrhne všechno, včetně jaderných zbraní, pokud by hrozila porážka a neúspěch speciální vojenské operace na Ukrajině.**

Tohle není Afghánistán, kde porážka Sovětů v 80. letech a porážka Američanů minulý rok nic neznamenala ve vztahu k vlastní bezpečnosti. Tohle je existenční otázka. Rusko nemůže dovolit vítězství Ukrajiny, a to ani vlastními silami ukrajinské armády, ani s pomocí vojsk NATO, protože by to znamenalo připojení Ukrajiny do NATO a pád ruské moci. Ani Američané si nemohou dovolit porážku.

Tato fotografie vystihuje nejlépe podstatu války na Ukrajině. Loutka a dva dozorci po stranách. Lloyd Austin (ministr obrany USA), Zelebuben a Antony Blinken (ministr zahraničí USA)

Když Ukrajina prohraje, Američané dostanou nálepku slabé země, která už nemá právo na to, aby určovala bezpečnostní politiku v Evropě v rámci NATO. Washington by ztratil po II. sv. válce kontrolu nad západní Evropou, byla by to jeho první porážka v Evropě od konce II. sv. války. Proto pozor, válka na Ukrajině je skutečně zástupnou válkou dvou jaderných velmocí a žádná z nich si nemůže dovolit ustoupit.

A proto **Pentagon včera oznámil, že už nebude Ukrajině bránit v používání amerických zbraní a raket proti Krymu, proti Kerčskému mostu mezi Krymem a Ruskem atd. Informaci přinesl server Politico [3]**. Takové prohlášení je důkazem, že Pentagon tuší porážku Ukrajiny, a proto nemá jinou možnost, než povolit Ukrajině údery hlouběji do ruského území, tedy na Krym. To je jen další důkaz této bezpečnostní eskalace.

-VK-

Šéfredaktor AE News

[ZDROJ](#)